

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 95/2026
11.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Тајјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз бр.1410/2025 од 22.01.2026. године, поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К бр.2247/24 – Кв бр.2227/24 од 14.07.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж2 бр.2072/25 од 16.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 11. фебруара 2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз бр.1410/2025 од 22.01.2026. године као основан и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним решењима Првог основног суда у Београду К бр.2247/24 – Кв бр.2227/24 од 14.07.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж2 бр.2072/25 од 16.09.2025. године учињена повреда закона у корист окривљене АА – битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) Законика о кривичном поступку и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду К бр.2247/24 – Кв бр.2227/24 од 14.07.2025. године одређено је да нема места оптужби и да се обуставља кривични поступак против окривљене АА због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, по оптужници оштећених као тужилаца Грађевинског предузећа „Алфапројект“ ДОО Лозница и законских заступника ББ и ВВ, поднети преко пуномоћника, адвоката Станоја Филиповића. Истим решењем, на основу члана 258. став 3. ЗКП оштећени као тужиоци Грађевинско предузеће „Алфапројект“ ДОО Лозница и законски заступници ББ и ВВ упућени су на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, а на основу члана 265. став 1. ЗКП одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 бр.2072/25 од 16.09.2025. године, одбијена је као неоснована жалба пуномоћника оштећених као тужилаца Грађевинског предузећа „Алфапројект“ ДОО Лозница и законских заступника ББ и ВВ – адвоката Станоја Филиповића, изјављена против решења Првог основног суда у Београду К бр.2247/24 – Кв бр.2227/24 од 14.07.2025. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва Ктз бр.1410/2025 од 22.01.2026. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и утврди да је нижестепеним решењима учињена повреда закона у корист окривљене АА.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредбе члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано се у поднетом захтеву јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва указује да су нижестепена решења донета уз повреду закона – битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Наиме, у образложењу првостепеног решења наведено је да је против окривљене АА обустављен поступак, јер у диспозитиву предметне оптужнице нису описани сви субјективни елементи бића предметног кривичног дела, односно нису наведени елементи кривице окривљене, а у другостепеном решењу, којим је одбјена као неоснована жалба пуномоћника оштећених као тужилаца, наведено је да у диспозитиву оптужнице није наведена реч „умишљај“, али да постојање умишљаја на страни окривљене недвосмислено произилази из изреке поднете оптужнице, при чему је то без утицаја на доношење другачије одлуке, будући да је оптужница строго формалан акт који мора да садржи све елементе прописане одредбом члана 332. ЗКП.

Поступајући на овај начин, нижестепени судови су учинили битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва, обзиром да су изнети разлози нејасни и у знатној мери противречни.

Ово стога што је одредбом члана 332. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, којом је прописан садржај оптужнице, предвиђено да оптужница, поред осталог, садржи опис дела из ког произилазе законска обележја кривичног дела, време и место извршења кривичног дела, предмет на коме је извршено кривично дело као и средство којим је извршено кривично дело, као и остале околности потребне да се кривично дело што тачније одреди, као и законски назив кривичног дела, што је све наведено у предметној оптужници, при чему није прописано да је нужно у изреци оптужног акта унети елементе кривице. Стога су разлози изнети у побијаном првостепеном решењу потпуно нејасни, док су разлози изнети у другостепеном побијаном решењу противречни,

имајући у виду да је у образложењу овог решења наведено да постојање умишљаја на страни окривљене недвосмислено произилази из изреке поднете оптужнице, али да ова чињеница није од утицаја на доношење другачије одлуке.

Поред тога, нижестепеним решењима учињена је и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Наиме, оптужницом оштећених као тужилаца, окривљеној АА стављено је на терет извршење продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ. Код кривичног дела превара из члана 208. КЗ намера представља конститутивни елемент кривичног дела, а што надаље подразумева да је предметно кривично дело извршено са директним умишљајем, па у изреку оптужног акта није неопходно уносити директан умишљај, обзиром да постојање намере искључује евентуални умишљај и кривично дело се може изршити само са директним умишљајем као обликом кривице. Имајући у виду наведено, то је неприхватљив закључак изнет у нижестепеним решењима – да радње окривљене АА, описане у оптужници оштећених као тужилаца, нису кривично дело јер у изреци оптужног акта није наведено да је окривљена поступала са умишљајем као обликом кривице.

Из наведених разлога, налазећи да је нижестепеним решењима учињена повреда закона у корист окривљене – и то битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на које повреде се основано указује захтевом за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва, Врховни суд је усвојио поднети захтев и на основу члана 492. став 1. тачка 3) у вези члана 493. ЗКП утврдио да су нижестепеним решењима учињене наведене повреде закона, не дирајући при томе у правноснажност наведених одлука.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић